

Ἡ ἔκθεσις του περιλαμβάνει τὰ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος φιλοτεχνηθέντα, ἰδίως δὲ κατὰ τὸ θέρος, ἔργα του, ἅτινα ἀνέρονται εἰς τριάκοντα. Περί τῆς καλλιτεχνικῆς ἀξίας τῶν ἔργων τοῦ Κερκυραίου ζωγράφου πλειστάκις μᾶς ἐδόθη ἀφορμὴ εὐφήμως νὰ γράψωμεν. Καὶ ἥδη δὲν ἔχει τις ἢ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐκτίμωσιν του διὰ τοὺς ἐπιτυχεῖς χρωματισμούς, διὰ τὰς μαγευτικὰς ἀπόψεις, διὰ τὴν εἰλικρίνειαν τῆς ἐπεξεργασίας, τὸν πλοῦτον τῆς ἐμπνεύσεως. Εἶνε ἀρκετὸν νὰ σημειώσῃ τις ὅτι εἰς τὴν ἐφετεινὴν ἔκθεσιν, ἥτις δὲν ὑπολείπεται τῆς περυσινῆς οὔτε κατὰ ποσόν, οὔτε κατὰ ποιὸν διακρίνονται ἰδίως πέντε ἐλαιογραφίαι : μέ-

ρος τοῦ Κερκυραϊκοῦ λιμένος ἐν ὥρᾳ πρωίας, ἡ λίμνη Χαλκιοπούλου, δύο Ἀττικὰ τοπεῖα (τὰ Πευκάκια καὶ τὸ Στροφιλι) καὶ μιὰ πρόσωπογραφία γέροντος. Ἐκ δὲ τῶν ὑδατογραφιδῶν ἐξέχει τὸ ποιητικώτατον Φθινόπωρον καὶ ἡ εἰσοδος τοῦ Μον γερὸς

Ὁ κ. Μποκατιδάμπης ἐργατικώτατος ὁδὸς καὶ μετριόφρων, ἀφοσιωμένος εἰς μόνην τὴν τέχνην του, παρέχει ἐν ἀξιοζήλευτον παράδειγμα εἰς πολλοὺς ἄλλους ὁμοτέχνους τοῦ. οἱ ὅποιοι περισσότερον ἀσχολοῦνται εἰς ἀστόχους μικροσυζητήσεις ἢ εἰς τὴν πραγματικὴν ἐξυπηρετήσιν τῶν ἀξιώσεων τοῦ Καλοῦ.

ΔΑΦΝΙΣ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀνδριάντες καὶ μνημεῖα — Εἰς τὸ γένεθλιον τοῦ Πάπα χωρίον Ριέζε ἀνηγέρθη μαρμάρινος ἀνδριάς αὐτοῦ, ἀναπαριστῶν τὸν Πάπαν εἰς φυσικὸν μέγεθος. Κάτωθεν αὐτοῦ ἀναγινώσκειται ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή: «Ὁ ἀνδριάς οὗτος ἐνὸς τέχνου τοῦ λαοῦ, ἀναγορευθέντος Πάπα, ἀνηγέρθη ζῶντος ἔτι αὐτοῦ διὰ διεθνούς συνδρομῆς τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1905». Περαιτέρω δὲ σημειοῦται: «Ἰωσήφ Σάρτο, γεννηθεὶς ἐν Ριέζε τῇ 2 Ἰουνίου 1835. Ἐξελέγη ποντίφηξ τῇ 4 Αὐγούστου 1903 ὑπὸ τὸ ὄνομα Πῖος ὁ Ι'».

— Συνεστήθη ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Διαδόχου ἐκ τῶν κ. κ. Α. Ρώμα, Τ. Ἀργυροπούλου, Α. Κρασσᾶ, Α. Μεταξᾶ, Ν. Ζίννη, Α. Σοφίανου καὶ τοῦ καθολικοῦ ἱερέως δὸν Μάμμου, ὅπως φροντίσῃ διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀναθηματικῆς στήλης εἰς τοὺς πεσόντας κατὰ τὸν Ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς Ἀνεξαρτησίας φιλέλληνας. Ἐν τῇ στήλῃ θ' ἀναγραφῶσι τὰ ὀνόματα τῶν πεσόντων.

Ἑθνικὴ Πινακοθήκη — Ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ὁρισθεῖσα ὅπως ἐκ τῶν τόκων τοῦ κληροδοτήματος Ἀβέρωφ ἀγοράσῃ ἔργα πρὸς πλουτισμὸν τῆς εἰσέτι κλειστῆς Ἑθνικῆς Πινακοθήκης ἀπεφάσισε ν' ἀγοράσῃ τὰ ἐξῆς: Ἀπαντα τὰ παρὰ τῇ οἰκογενεῖᾳ Γούζῃ ἐν Μονάχῳ σωζόμενα ἔργα τοῦ ὑπερέχου καλλιτέχνου, τὰ πλεῖστα σκίτσα, ἀντὶ 65,000 δρ., τὸ «Κονσέρτο» τοῦ κ. Ἰακωβίδου ἀντὶ 18,000 δρ., μίαν παλαιὰν θαλασσογραφίαν τοῦ κ.κ. Βολωνάκη ἀντὶ 1,500 δρ. καὶ τὸ «Μορλόγι» τοῦ Λύτρα ἀντὶ 2,500 δρ.

Τὰ ὑπάρχοντα σήμερον χρήματα, 40 περίπου χιλιάδες, δὲν ἐξαρκοῦν, ἀλλ' ἀπεφασίσθη ὅπως κατ' ἀναλογίαν λάβουν ἤδη μέρος τοῦ τιμήματος οἱ ἄνθρωποι τῶν ἀγορασθεισῶν εἰκότων, ἐντὸς δὲ τριετίας ὅτε θὰ συμποσώθουν οἱ τόκοι εἰς ἀρκετὸν ποσόν, λάβουν καὶ τὸ ὑπόλοιπον. Ἐν τούτοις ἀπορὸν φαίνεται πῶς παρωράθη ἡ γλυπτικὴ

Νέα ἔργα — Ὁ κ. Ἀλεκτορίδης ἐπεξεργάζεται τὴν προσωπογραφίαν τοῦ κ. Α. Καλλιφρονᾶ κατὰ παραγγελίαν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ἐπτά κεφαλὰς ἁγίων διὰ τὸν ναὸν τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου, καὶ τὴν προσωπογραφίαν διὰ χρητῆδος τοῦ κ. Ἀλ. Ζαίμη.

— Ὁ κ. Βικᾶτος ἐπεξεργάσθη τὰς προσωπογραφίας του Μιχαὴλ Μελά κατὰ παραγγελίαν τῆς κ. Μαρίας Ρωμάνου καὶ Λέοντος Μελά παραγγελία τῆς κ. Α. Παπαδοπούλου. Τοῦ αὐτοῦ καλλιτέχνου μίαν σπουδὴν κεφαλῆς ἠγόρασεν ἡ κ. Νεγρεπόντη.

— Ὁ κ. Ἰακωβίδης ἀνέλαβε παραγγελίαν τοῦ

Δήμου Ἀθηναίων νὰ κάμῃ τὴν προσωπογραφίαν τοῦ δημάρχου κ. Μερκούρη.

Ἐκθέσεις — Ὁ κ. Π. Ματθιόπουλος ἀπῆλθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, κομίζων μεθ' ἑαυτοῦ 80 ἔργα Ἑλληνικῶν καλλιτεχνῶν, ὅπως διοργανώσῃ αὐτὸς καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν. Τὰ ἔργα εἰσὶ τῶν κ. κ. Ἰακωβίδου (τὸ «Κονσέρτο») Γαλλινᾶ, Φωκᾶ, Λασκαρίδου, Παρθένου, Ἀλεκτορίδου, Δεμπέση, Φωκᾶ, Χατζῆ, Βικᾶτου καὶ Χατζοπούλου.

— Εἰς τὴν Galerie Georges Petit ἐν Παρίσις ἐγίνοντο δύο ἐκθέσεις. Μία τῶν ἔργων τοῦ Α. Bruel, καὶ ἑτέρα Ἰσπανῶν ζωγράφων.

— Εἰς τὸ φθινοπωρινόν Salon τῶν Παρισίων διεκρίθησαν τὰ ἔργα τῶν Allard, Chigot, Dezuvelles, Sortini, καὶ Rodin.

— Ὑπὸ τοῦ Cercle athlétique Liégeois διωργανώθη ἔκθεσις τῶν ἔργων τοῦ François Maréchal. Ἐξετέθησαν 160 ἔργα, ἐξ ὧν 9 ἐλαιογραφίαι καὶ 70 σχέδια.

— Εἰς Βερολίνον ἀνοίγει τὴν 1 Ἰανουαρίου ἔκθεσις τῶν ἔργων τῶν Γερμανῶν καλλιτεχνῶν, τῶν ἀκμασάντων εἰς διάστημα αἰῶνος, ἀπὸ τοῦ 1775 μέχρι τοῦ 1875.

Κίνησις — Ὁ γλύπτης κ. Λαζ. Σώχος ἔλαβε βραβεῖον ἐκ 2,000 φρ. χρ. ὑπὸ τῆς ἐν Τεργεστῇ ἐπιτροπῆς τοῦ Οἰκονομείου κληροδοτήματος διὰ τὰς καλλιτεχνικάς του ἐργασίας.

Εἶνα ἔργα — Ἀνηρτήθη εἰς τὴν «Ἀἴθουσαν τῶν Πρεσβευτῶν» εἰς τὰ ἀνάκτορα τῶν Ἑλλήνων ἐν Παρίσις ἡ δωρηθεῖσα εἰς τὸν Λουμπὲ εἰκὼν παρὰ τῆς ἐν Ρώμῃ Ἰταλογαλλικῆς εταιρίας. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἔργον τοῦ Ἰταλοῦ ζωγράφου Ἀπρία παριστᾷ τὸν Λουμπὲ μετὰ τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν των εἰς τὸ Ρωμαϊκὸν Φόρουμ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀνασκαφαὶ καὶ εὐρήματα — Χωρὶς ἐνῶ ἔσκαπτε εἰς τινὰ ἀγρὸν κείμενον πλησίον τοῦ χωρίου «Γωνίας» τοῦ δήμου Καλλιστῆς τῆς Θήρας, εὗρε πῆλινον ἀγγεῖον περιέχον ἐξήκοντα ὀκτὼ χαλκᾶ νομίσματα κοῖλα Βυζαντινά, φέροντα ἐκατέρωθεν διαφόρους χριστιανικὰς παραστάσεις.

— Ἐν Ἀφροδισίᾳ, ἐνεργουμένων ἀνασκαφῶν ἀνευρέθησαν πολλὰ μικρὰ ἀγάλματα Ρωμαϊκῆς τέχνης

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ἀνγρόμενα εἰς τὸν χρυσὸν αἰῶνα τῆς ἱστορίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν. Τὸ σπουδαιότερον ὅμως καὶ λίαν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιολογίαν εἶνε ἡ ἀνευρεθεῖσα κεφαλὴ τῆς Ἀφροδίτης, ἥτις εἶνε πανόμοιος μὲ τὴν τοῦ Μουσείου τῆς Εὐαγγελικῆς σχολῆς ἥτις εἶνε καὶ ἡ μόνη ἀληθὴς ἀπεικόνισις τῆς ἀναδυομένης Ἀφροδίτης τῶν Ὀμηρικῶν χρόνων.

— Ἐπίσης ἀγγέλλεται ἐκ Παλαιστίνης ὅτι ἀνεκαλύφθησαν ἐντὸς ἀρχαίου βωμοῦ πέντε σαρκοφάγοι ἀπὸ τοῦ τραχήλου τῶν ὁποίων ἦτο ἀνηρτημένος μέγας ἀριθμὸς ἀρχαίων νομισμάτων, ὧν ἡ ἀρχαιολογικὴ ἀξία θεωρεῖται ἀνεκτίμητος ὑπὸ τῶν ἐξετασάντων αὐτὰ ἀρχαιολόγων. Αἱ σαρκοφάγοι ἀνευρέθησαν ἐντὸς τοῦ ναοῦ ὄρθαι πρὸ αὐτῶν δὲ προῦκειτο παρμεγέθης Ἑλλάς κατασκευασμένη ἐκ χαλκοῦ, ἐξαιτίας δὲ τέχνης.

Τὰ εὐρήματα ταῦτα κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀρχαιολόγων ἀνάγονται εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν ἀρχαίων Φοινίκων.

Κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐξετασάντων μερικὰ ἐξ αὐτῶν ἡ ἀνευρεσίς των πολὺ θέλει μετατατρέπει τὰς κρατούσας ιδέας τῶν ἀρχαιολόγων.

— Εἰς τὴν Ἡράκλειαν τῆς Ἰταλίας γενομένων ἄρτι ἀνασκαφῶν, ἀνευρέθησαν πολλοὶ πάπυροι καὶ ἀγάλματα. Οἱ πάπυροι εἶνε γεγραμμένοι Ἑλληνιστί, τὰ δὲ ἀγάλματα εἶνε τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν θεῶν. Τὰ ἀνευρεθέντα θὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ ἐν Νεαπόλει ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον.

— Ἐνεργηθεῖσιν ἀνασκαφῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιμητοῦ τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Κωνστ. Σαββασούλου ἐν τῷ περιθόλῳ τῆς ἐν Τεγέᾳ Ἐπισκοπικῆς, εὐρέθη ἐντὸς Βυζαντιακοῦ ναοῦ, τοῦ ὁποῖο τὰ θεμέλια σφίζονται, καὶ παρὰ τὴν βόρειον πλευρὰν αὐτοῦ, μαρμαρόκτιστος Χριστιανικὸς τάφος, ἐν ᾧ ὑπῆρχον συντρίμματα ὀστέων. Παρ' αὐτὸν εὐρέθη μέγα μαρμάρινον βάθρον ἀνδριάντος, φέρον ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς Ῥωμαϊκὴν ἑμμετρον ἐπιγραφὴν εἰς τινὰ ὑπατον Ροῦφον.

— Ἐν Μιλήτῳ ἔληξαν αἱ ἐργασίαι τῶν ἀνασκαφῶν τῶν ἐνεργουμένων ἐκεῖ ὑπὸ Γερμανῶν ἀρχαιολόγων. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἔφεραν εἰς φῶς μεγάλης οπουδαιότητος εὐρήματα καὶ ἐπιγραφάς, θὰ ἐπαναληφθοῦν δὲ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸν προσεχῆ Μάρτιον.

Μουσεία. — Ἐν Λευκωσίᾳ τῆς Κύπρου ἀπεφασίσθη ὠρισμένως ἡ ἀνέγερσις ἀρχαιολογικοῦ μουσείου, ἐπὶ σχεδίου ὅπερ θὰ παρακληθῇ τὰ ὑπόδειξις ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις. Εἰς τὸ μουσεῖον θὰ ταξιθετηθοῦν αἱ ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἐγκατεσπαρμέναι κυπριακαὶ ἀρχαιότητες. Ἐκυρήχθησαν ἤδη ὡς ἀρχαῖα μνημεῖα τὰ φρούρια Ἀγ. Παριωνος, τοῦ Κουτζουβέντη καὶ τὸ τῆς Καντάρας ἐκ τῶν μεσαιωνικῶν, ἐκ δὲ τῶν ἀρχαίων ἡ Σαλαμίς, ἡ Ταμασός, οἱ τάφοι τῆς Ἀμαθύντος καὶ ὁ ναὸς τῆς Παιφίας Ἀφροδίτης. Ὡς ἐφοροὶ ἀρχαιοτήτων ὠρίσθησαν ἐν Λευκωσίᾳ ὁ κ. Κωνσταντινίδης, ἐν Λάρνακί ὁ κ. Κόπαμ, ἐν Λεμευσῶν ὁ κ. Μενάρδος, ἐν Κυρηνίᾳ ὁ κ. Τσαμπερλέου.

— Ὁ κ. Σταμ. Ἀντωνόπουλος προσέφερεν εἰς τὸ Χριστ. Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον πολυτιμώτατον δακτυλίδιον ἐφ' οὗ ἀπεικονίζονται ἀρχαιότατα χριστιανικὰ σύμβολα, δύο ἰχθὺς καὶ σταυρὸς μετὰ τῶν γραμμάτων ΙΗΧΡΘ= Ἰησοῦς Χριστὸς Θεὸς ἦτοι σύντομος τύπος τῆς ἐν τῇ λέξει ΙΧΘΥΣ περιεχομένης ἐννοίας Ἰησοῦς Χριστὸς Θεὸς Ἰδιὸς Σωτήρ. Ὁ δακτυλίδιος οὗτος εὐρέθη εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

Διαλέξεις καὶ ἀνακοινώσεις. — Εἰς ἀνακοίνωσίν του ἐν τῷ ἀρχαιολογικῷ τμήματι τοῦ «Παρνασσοῦ» ὁ κ. Π. Καρολίδης ἔκχευε γνωστὸν ἀξιόλογον ἱστορικὸν γεγονὸς, ὅτι τὸ πρῶτον μωαμεθανικὸν τέμενος, τὸ ὁποῖον ἰδρύθη ἐν Κωνιπόλει δὲν ἦτο τὸ τοῦ Βαγια-

ζιτ ἐπὶ τοῦ Ἰσαακίου Ἀγγέλου, ἀλλὰ πολὺ προγενέστερον ἐπὶ τῆς ἐκστρατείας τῶν Ἀράβων κατὰ τῆς πόλεως τὸν 7 αἰῶνα. Τὴν εἰδήσιν ταύτην μὲς κάμνει γνωστὴν ὁ Ἀραβ ποιητὴς Σαῖτ-Πατάλ, ἐπιβεβαιώνει δ' αὐτὴν ὁ Ἀραβ ἱστορικὸς Ταβάκης καὶ μία τουρκικὴ μετάφρασις τῆς ἱστορίας του. Τὸ δὲ περίεργον εἶνε, ὅτι καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Πορφυρογέννητος λέγει ὅτι, κατὰ τὴν ἐκστρατείαν ταύτην τοῦ Μωσλαμᾶ ἐδόθη ἄδεια εἰς τοὺς Ἀράβας νὰ ἰδρύσουσιν ἐν Κωνιπόλει, «μασιγίδιον», δηλαδὴ μικρὸν τέμενος.

— Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα εἰς τὸ Γερμανικὸν Ἰνστιτοῦτον ὁ κ. Χέπτιγκ ὠμίλησε περὶ Περγάμου, ὁ δὲ κ. Α. Σ. Ἀρβανιτόπουλος περὶ νέας ἐρμηνεῖας παραστάσεων τινῶν τῆς ἀνατολικῆς ζωοφόρου τοῦ Παρθενῶνος, ὁ κ. Δαῖρφελδ περὶ τῶν νέων ἀνασκαφῶν ἐν Περγάμῳ καὶ ὁ Α. Κούρτιος περὶ νέων ἐκ Σάμου γλυπτῶν ἔργων.



ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ 'ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ, ΜΙΑ ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Ἀξιότιμε κ. Καλογερόπουλε,
Προσθέσατε, παρακαλῶ, εἰς τὴν ἐν τέλει τῆς περὶ Ἰθάκης ἀρχαιολογ. μελέτης μου βιβλιογραφίαν τὰ ἐξῆς συγγράμματα εἰς τὰ κατὰ τῆς θεωρίας τοῦ κ. Dörpfeld ἀναγραφόμενα ἐν αὐτῇ:

Salvator Ludwig. Wintertage auf Ithaka.
Grösshl J. Die Leukas Ithaca Frage und ihre vorgeschichte.

Lang G. Untersuchungen zur Geographie des Odyssee.

Michael H. Die Heimat des Odysseus.

Ἰθάκη 3 Δ/βρίου 1905.

Διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως
Α. Δ. ΛΕΚΑΤΣΑΣ



Τρίκαλα Θεσσαλίας τῇ 15 Δ/βρίου 1905

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς «Πινακοθήκης».

Ἀκολουθῶν τῷ κ. Βουλοδήμῳ, καθηγητῇ ἐν Πειραιεῖ, ὡς εἶδον εἰς τὸ ΝΗ' τελευταῖον φυλλάδιον τοῦ πολυτίμου περιοδικοῦ σας οὐ εἴμη συνδρομητῆς καὶ ἐνθουσιώδους ἀναγνώστης, σπεύδω ν' ἀναγγείλω ὑμῖν ὅτι καὶ ἐνταῦθα, ἐν τῇ πόλει μὲς καὶ τοῖς χωρίοις, ἐπανηγουρίζετο τὸ κατὰ τὰς ἀνομβρίας ἔθιμον ὅπερ ἔσχε μέχρι τοῦ 1890, διακοπὴν ἔκτοτε ἄγνωστον διὰ τίνος λόγους. Ἦτοι δασάκις συνέβαινε ἀνομβρία ἀλλαχοῦ μὲν γυμνὴν κόρην, ἀλλαχοῦ δὲ παιδιὰ γυμνὰ ἐστόλιζον οἱ κάτοικοι διὰ θαμνωδῶν φυτῶν καὶ κλάδων δένδρων, περιέφερον δὲ αὐτὰ εἰς τὰ χωρία ἢ ἐντὸς τῆς πόλεως πολλοὶ οἷτινες ἐτραγώδουν ὡς ἐξῆς:

Περπερίτσα περπατεῖ
τὸν Θεὸν παρακαλεῖ,
γὰρ νὰ ρίξῃ μὴ βροχὴ
Νὰ γίνουσι τὰ σιτάρια
καὶ τὰ καλαμπόκια
τοῦ Θεοῦ τὰ παρασπόρια.

Ἰσως τὸ ἔθιμον τοῦτο ἐξακολούθει καὶ σήμερον εἰς τὰ χωρία τοῦ νομοῦ Τρικαλῶν.

Σημειῶ ἔτι ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἐτραγώδουν οἱ συνοδοὶ τῆς «περπερίτσας» τοὺς ἑαυτῶν στίχους, ἐκ τῶν οἰκῶν οἱ κάτοικοι ἔχουν ὕδωρ ἐψευφημοῦντες διὰ διαφόρων εὐχῶν τοὺς περιερχομένους. Ἐκ τούτων συνάγεται ὅτι τὸ ἔθιμον εἶνε ἑλληνικώτατον:

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως
Κωνστ. Χρ. Βλιντάκης
Δικηγόρος